HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

12 iunie 2009 *

În cauza T-450/07,

Harwin International LLC, cu sediul în Albany, New-York (Statele Unite), reprezentată de D. Przedborski, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI fiind

* Limba de procedură: engleza.

Cuadrado, SA, cu sediul în Paterna (Spania),

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 10 septembrie 2007 (cauza R 1245/2006-2), privind o procedură de declarare a nulității între Cuadrado, SA și Harwin International LLC,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a treia),

compus din domnul J. Azizi, președinte, doamna E. Cremona și domnul S. Frimodt Nielsen (raportor), judecători,

grefier: domnul N. Rosner, administrator,

având în vedere cererea depusă la grefa Tribunalului la 3 decembrie 2007,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 25 februarie 2008,

în urma ședinței din 4 martie 2009, la care nu a participat niciuna dintre părți,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 15 mai 1998, reclamanta, Harwin International LLC, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].

2 Marca a cărei înregistrare s-a solicitat este următorul semn figurativ:

3 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasa 25 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și cu modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri: „Articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole pentru acoperirea capului”.

4 Marca comunitară a fost înregistrată la 1 septembrie 2000.

5 La 10 ianuarie 2005, Cuadrado, SA (denumită în continuare „persoana care a solicitat declararea nulității") a introdus o cerere de declarare a nulității, în temeiul articolului 55 din Regulamentul nr. 40/94, împotriva acestei mărci comunitare. Cererea era îndreptată împotriva tuturor produselor acoperite de marca comunitară și se întemeia pe următoarele mărci naționale anterioare:

— marca verbală PICK OUIC Cuadrado, S.A. VALENCIA, depusă la 24 aprilie 1989 și înregistrată la 5 septembrie 1990 sub numărul 131 8311 pentru următoarele produse care fac parte din clasa 25: „Articole de îmbrăcăminte pentru bărbați, femei și copii și încălțăminte (cu excepția încălțămintei ortopedice)";

— următoarea marcă figurativă, depusă la 2 aprilie 1997 și înregistrată la 6 octombrie 1997 sub numărul 208 3855 pentru produsele care fac parte din clasa 25 („haine de stradă și lenjerie de corp, încălțăminte, articole pentru acoperirea capului") și reprezentată în continuare:

6 Prin Decizia din 31 iulie 2006, divizia de anulare a admis cererea de declarare a nulității.

7 La 22 septembrie 2006, reclamanta a formulat recurs la OAPI împotriva deciziei diviziei de anulare.

8 Prin Decizia din 10 septembrie 2007 (denumită în continuare „decizia atacată”), camera de recurs a respins recursul. În această decizie, camera de recurs a arătat că reclamanta îi solicita în special anularea deciziei diviziei de anulare, întrucât aceasta nu ar fi verificat dacă persoana care a solicitat declararea nulității demonstrase utilizarea mărcilor sale. Drept răspuns, camera de recurs a subliniat că divizia de anulare a considerat în mod corect că nu avea dreptul să evalueze dacă utilizarea mărcilor anterioare ale persoanei care a solicitat declararea nulității era conformă cu articolul 56 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 57 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009] în lipsa cererii explicite privind dovada utilizării formulate de reclamantă în cursul procedurii de declarare a nulității. În plus, camera de recurs a indicat că o asemenea cerere nu putea fi prezentată pentru prima oară în etapa recursului împotriva deciziei diviziei de anulare (punctele 17-21 din decizia atacată).

Concluziile părților

9 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

10 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

11 Reclamanta invocă două motive în susținerea acțiunii: primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 56 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 și al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenite articolul 53 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009]. Este necesar să se examineze mai întâi primul motiv.

Argumentele părților

12 Reclamanta susține că prezentarea voluntară de probe de către persoana care a solicitat declararea nulității a făcut inutilă orice cerere formală din partea sa privind dovada utilizării, în temeiul articolului 56 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94. Camera de recurs ar fi încălcat aceste dispoziții prin refuzul examinării obiecțiilor prezentate de reclamantă cu privire la documentele furnizate de persoana care a solicitat declararea nulității, în cadrul cererii sale de declarare a nulității și ulterior acesteia, pentru a putea dovedi utilizarea mărcilor sale anterioare. Aceste obiecții ar fi susținute de Decizia diviziei de opoziție din 2 martie 2004 privind marca verbală PICK OUIC Cuadrado, SA VALENCIA a persoanei care a solicitat declararea nulității, intervenientă în cadrul unei proceduri paralele, în care divizia de opoziție a declarat că mai multe documente prezentate de persoana care a solicitat declararea nulității nu erau suficiente pentru a dovedi utilizarea serioasă. Această decizie ar fi fost confirmată de Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 28 februarie 2005 (cauza R 335/2004-1). Reclamanta susține de asemenea că prezenta cauză se deosebește de cea în care s-a pronunțat Hotărârea Tribunalului din 17 martie 2004, El Corte Inglés/OAPI – González Cabello și Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR) (T-183/02 și T-184/02, Rec., p. II-965), în care persoana ce a formulat opoziția prezentase din proprie inițiativă probe privind stabilirea renumelui, iar nu a utilizării serioase a mărcii anterioare.

13 OAPI confirmă că problema utilizării serioase a mărcii spaniole anterioare, PICK OUIC Cuadrado, SA VALENCIA, a fost corect evocată în cadrul unei proceduri paralele de opoziție. OAPI arată totuși că această procedură era încă pe rol la momentul depunerii cererii de declarare a nulității la 10 ianuarie 2005, în măsura în care decizia Camerei întâi de recurs a fost pronunțată o lună mai târziu, și anume la 28 februarie 2005.

14 În opinia OAPI, persoana care a solicitat declararea nulității considera că documentele prezentate în susținerea cererii sale urmau să convingă reclamanta că o doua discuție privind utilizarea era inutilă. Persoana care a solicitat declararea nulității urmărea astfel să evite ca reclamanta să prezinte o cerere formală privind dovada utilizării. Prin urmare, reclamanta ar fi trebuit să precizeze că avea intenția să sesizeze divizia de anulare cu privire la această problemă, pentru ca aceasta să aprecieze caracterul serios al utilizării mărcilor anterioare înainte de a contesta valoarea probatorie a documentelor prezentate cu privire la acest aspect de persoana care a solicitat declararea nulității. În această situație, divizia de anulare ar fi adresat, așadar, o notificare oficială persoanei care a solicitat declararea nulității potrivit căreia i s-a acordat acesteia un termen pentru a prezenta probe privind utilizarea. O asemenea solicitare oficială din partea OAPI ar fi putut determina persoana care a solicitat declararea nulității să se întrebe dacă documentele anexate la cererea sa de declarare a nulității constituiau la prima vedere probe concludente privind utilizarea serioasă.

15 În privința principiilor, OAPI arată că cererea privind dovada utilizării trebuie formulată în mod expres pentru două motive esențiale. În primul rând, o cerere formală privind dovada utilizării ar transfera titularului mărcii anterioare sarcina probei acestei utilizări. În al doilea rând, această cerere ar conferi OAPI competența de a stabili dacă respectiva utilizare este sau nu este serioasă. Această problemă ar trebui soluționată înainte de a se decide pe fond cu privire la opoziție sau la cererea de declarare a nulității. Începând din momentul în care OAPI dispune de această competență, acesta va analiza elementele de probă și se va pronunța cu privire la valoarea acestora, fără să fie obligat de un eventual acord între părți cu privire la un anumit aspect. Este puțin important faptul că reclamanta contestă sau nu contestă valoarea probatorie a dovezilor privind utilizarea prezentate de persoana care a solicitat declararea nulității ca răspuns la o cerere privind dovada utilizării, OAPI având dreptul să se întemeieze pe propria opinie cu privire la aceste probe și să respingă cererea de declarare a nulității în ipoteza în care consideră că aceste probe nu susțin utilizarea serioasă a mărcii anterioare. Dimpotrivă, cât timp cererea privind dovada utilizării nu și-a produs efectul, și anume cel de a

declanșa competența OAPI pentru a examina dovada utilizării, acesta nu va putea să adopte o poziție cu privire la problema de a ști dacă marca anterioară este utilizată.

16 În speță, OAPI susține că simpla respingere de către reclamantă a întinderii utilizării mărcilor anterioare nu constituie o cerere formală privind dovada utilizării în sensul articolului 56 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94. Această interpretare ar fi susținută de interpretarea literală a dispoziției menționate anterior, care, făcând referire la o „cerere a titularului mărcii comunitare", ar impune o cerere formală pentru a permite OAPI să se pronunțe cu privire la problema utilizării serioase a mărcilor anterioare. De asemenea, ar reieși din jurisprudența Tribunalului că, în lipsa unei cereri „exprese", OAPI nu ar avea competența să statueze cu privire la caracterul serios al utilizării mărcii sau a mărcilor anterioare [a se vedea, în ceea ce privește procedura de opoziție definită la articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009], Hotărârea Tribunalului din 22 martie 2007, Saint-Gobain Pam/OAPI – Propamsa (PAM PLUVIAL), T-364/05, Rep., p. II-757, punctul 34]. Hotărârea MUNDICOR, punctul 12 de mai sus, ar clarifica explicit acest aspect. Cu siguranță, în această cauză, Tribunalul ar fi arătat că probele cu înscrisuri prezentate în mod voluntar de persoana care a formulat opoziția ar viza dovedirea renumelui mărcii anterioare. Totuși, dacă aceste documente ar fi avut drept obiect să dovedească utilizarea serioasă a mărcii anterioare, rezultatul ar fi fost identic, astfel cum reiese în mod evident din cuprinsul punctelor 42 și 43 din această hotărâre, aplicabile prin analogie procedurii de declarare a nulității.

Aprecierea Tribunalului

17 Articolul 56 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 prevede:

„(2) La cererea titularului mărcii comunitare, titularul unei mărci comunitare anterioare, care este parte în procedura în nulitate, aduce dovada că, în cursul celor cinci ani care preced data cererii de declarare a nulității, marca comunitară anterioară a

făcut obiectul unei utilizări cu bună-credință în cadrul Comunității pentru produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care cererea de declarare a nulității se întemeiază […] În afară de aceasta, în cazul în care marca comunitară anterioară a fost înregistrată cu cel puțin cinci ani înaintea publicării cererii de înregistrare a mărcii comunitare, titularul mărcii comunitare anterioare aduce, de asemenea, dovada îndeplinirii, până la acea dată, a condițiilor prevăzute la articolul 43 alineatul (2). În cazul neprezentării acestei dovezi, cererea de declarare a nulității se respinge […]

(3) Alineatul (2) se aplică mărcilor naționale anterioare menționate la articolul 8 alineatul (2) litera (a), dat fiind că utilizarea în cadrul Comunității se înlocuiește cu utilizarea în statul membru în care este protejată marca națională anterioară."

18 În speță, persoana care a solicitat declararea nulității a anexat, din proprie inițiativă, la cererea sa din 10 ianuarie 2005 probe privind utilizarea mărcilor sale anterioare (cererea de declarare a nulității, citată de reclamantă, p. 200 din dosarul depus de OAPI la Tribunal).

19 În observațiile sale cu privire la cererea de declarare a nulității pe care le-a trimis OAPI la 21 iulie 2005, reclamanta a afirmat că aceste probe nu erau suficiente pentru a demonstra o utilizare serioasă (observații privind cererea de declarare a nulității, citate de reclamantă, p. 361 din dosarul depus de OAPI la Tribunal).

20 Reclamanta subliniază de asemenea, în observațiile trimise, că obiecțiile sale privind documentele prezentate de persoana care a solicitat declararea nulității sunt susținute de Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 28 februarie 2005 (cauza R 335/2004-1), care s-a pronunțat cu privire la aceleași documente și a considerat că acestea nu erau suficiente pentru a dovedi utilizarea serioasă a mărcii PICK OUIC Cuadrado, SA VALENCIA. Observațiile menționate se încheiau cu o solicitare adresată diviziei de anulare de a respinge cererea de declarare a nulității formulată de persoana care a

solicitat declararea nulității (observații privind cererea de declarare a nulității, citate de reclamantă, p. 364 din dosarul depus de OAPI la Tribunal).

21 Ca răspuns la aceste observații, persoana care a solicitat declararea nulității a prezentat prin scrisoarea din 3 octombrie 2005 documente suplimentare privind dovada utilizării (răspuns la observațiile privind cererea de declarare a nulității, citat de reclamantă, p. 386 din dosarul depus de OAPI la Tribunal).

22 În decizia atacată, camera de recurs s-a pronunțat referitor la dovada privind utilizarea serioasă în temeiul articolului 56 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94 arătând, pe de o parte, că divizia de anulare a considerat în mod corect că nu avea dreptul să evalueze dacă utilizarea mărcilor anterioare ale persoanei care a solicitat declararea nulității era conformă cu dispozițiile citate anterior în lipsa unei cereri explicite privind dovada respectivei utilizări, formulată de reclamantă în cursul procedurii de declarare a nulității, și, pe de altă parte, că o astfel de cerere nu putea fi prezentată pentru prima oară în etapa recursului împotriva deciziei diviziei de anulare (a se vedea punctul 8 de mai sus).

23 În opinia OAPI, lipsa unei cereri explicite privind dovada utilizării, care ar fi trebuit, de exemplu, să fie formulată de reclamantă la momentul la care OAPI a invitat-o să își prezinte observațiile privind cererea de declarare a nulității, a avut drept consecință să o priveze pe aceasta de orice posibilitate de a contesta utilizarea serioasă a mărcii anterioare invocată în susținerea cererii de declarare a nulității. În speță, OAPI a refuzat să asimileze observațiile prezentate de reclamantă cu privire la această problemă în răspunsul acesteia la cererea de declarare a nulității unei cereri explicite în sensul articolului 56 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94.

24 O astfel de abordare nu ține seama de elementele pertinente comunicate cu privire la acest aspect în timp util de părți către divizia de anulare și, prin urmare, camerei de recurs.

25 În privința principiilor, este necesar să se definească după cum urmează logica mecanismului prevăzut la articolul 56 din Regulamentul nr. 40/94 în ceea ce privește procedura de declarare a nulității, care face trimitere de asemenea la articolul 43 din regulamentul menționat care se referă la procedura de opoziție:

— titularul unei mărci anterioare nu este obligat să dovedească utilizarea mărcii sale decât dacă această utilizare este contestată de titularul mărcii pentru care s-a solicitat declararea nulității;

— în lipsa unei asemenea contestări, OAPI se poate limita la examinarea existenței unui risc de confuzie, fără a proceda la examinarea dovezii privind utilizarea;

— în prezența unei asemenea contestări a utilizării, fie că aceasta se efectuează prin intermediul unei cereri privind dovada utilizării formulate de titularul mărcii pentru care s-a solicitat declararea nulității, fie prin intermediul unei contestări de către acesta din urmă a elementelor de probă prezentate cu acest scop de titularul mărcii anterioare, OAPI este obligat să examineze problema privind dovada utilizării anterior celei privind existența unui risc de confuzie.

26 În ceea ce privește interpretarea literală a termenilor „la cererea titularului mărcii comunitare” utilizați la articolul 56 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94, este necesar să se arate că aceștia pot fi interpretați ca vizând o cerere precum cea formulată în observațiile reclamantei privind cererea de declarare a nulității. De altfel, această cerere a fost înțeleasă perfect de persoana care a solicitat declararea nulității, întrucât a prezentat probe suplimentare pentru a răspunde observațiilor reclamantei (a se vedea punctul 21 de mai sus).

27 În ceea ce privește jurisprudența invocată de OAPI, deși este posibil să se raționeze prin analogie pornind de la jurisprudența referitoare la articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94, care vizează procedura de opoziție, în măsura în care aceste dispoziții sunt similare celor prevăzute la articolul 56 alineatele (2) și (3) din regulamentul menționat, care vizează procedura de declarare a nulității, această jurisprudență nu poate fi aplicată totuși în situația de fapt din prezenta cauză. Prin urmare, concluziile OAPI (a se vedea punctul 16 de mai sus) sunt eronate.

28 Astfel, este necesar să se arate că Hotărârea Tribunalului din 16 martie 2005, L'Oréal/OAPI – Revlon (FLEXI AIR) (T-112/03, Rec., p. II-949), citată în decizia atacată, amintește că, în temeiul articolului 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94, în scopul examinării unei opoziții introduse în temeiul articolului 42 din același regulament (devenit articolul 41 din Regulamentul nr. 207/2009), se prezumă că marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări serioase atât timp cât solicitantul nu a formulat o cerere având ca obiect dovedirea unei astfel de utilizări. Prin urmare, formularea unei astfel de cereri are drept efect să atribuie persoanei care a formulat opoziția sarcina probei privind utilizarea serioasă (sau existența unor motive întemeiate pentru neutilizare) sub sancțiunea respingerii opoziției formulate. Pentru producerea unui astfel de efect, cererea trebuie formulată expres și în timp util către OAPI (Hotărârea FLEXI AIR, citată anterior, punctul 24, care citează Hotărârea MUNDICOR, punctul 12 de mai sus, punctul 38, Hotărârea PAM PLUVIAL, punctul 16 de mai sus, punctul 34).

29 Pentru motivele indicate la punctul 26 de mai sus, cererea privind dovada utilizării a fost formulată de reclamantă în mod expres și în timp util. În orice caz, aceasta a fost înțeleasă perfect de persoana care a solicitat declararea nulității, care a răspuns în cadrul replicii sale la observațiile prezentate de reclamantă cu privire la acest aspect.

30 În acest context, trimiterea de la punctul 18 din decizia atacată la Hotărârea FLEXI AIR, punctul 28 de mai sus (punctul 28), potrivit căreia reclamanta ar fi trebuit să solicite dovada privind utilizarea serioasă a mărcii anterioare în termenul prevăzut de OAPI pentru a prezenta observații ca răspuns la actul de opoziție, nu este suficient pentru a considera că reclamanta nu a prezentat o cerere privind dovada utilizării. Dimpotrivă,

examinarea observațiilor prezentate ca răspuns la cererea de declarare a nulității permite să se constate că o astfel de cerere privind dovada utilizării este formulată corect în acest document.

31 În ceea ce privește Hotărârea MUNDICOR, punctul 12 de mai sus, trebuie să se arate că aceasta, după ce a expus principiile amintite la punctul 28 de mai sus, concluzionează că „lipsa dovezii privind utilizarea serioasă nu poate fi sancționată prin respingerea opoziției decât în cazul în care o astfel de dovadă a fost cerută, expres și în timp util, de solicitantul [mărcii comunitare] în fața OAPI" (punctul 39). În această cauză, Tribunalul a constatat că niciodată nu s-a formulat în fața OAPI o cerere în sensul articolului 43 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 pentru a preciza că „[a]ceastă concluzie nu poate fi infirmată de argumentul reclamantei întemeiat pe faptul că aceasta nu a solicitat dovada utilizării pentru motivul că Iberia prezentase în mod spontan diviziei de opoziție o documentație care releva faptul că aceasta utilizase mărcile anterioare sub o altă formă decât cea în care acestea fuseseră înregistrate" (punctul 42). Cu privire la acest aspect, Tribunalul a arătat de asemenea că acest argument era în mod evident neîntemeiat, din moment ce reieșea din dosar că Iberia prezentase documentația în cauză diviziei de opoziție nu pentru a dovedi utilizarea mărcilor anterioare, ci pentru a dovedi notorietatea mărcilor menționate și pentru a susține astfel existența unui risc de confuzie în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Or, potrivit Tribunalului, prezentarea unei asemenea documentații nu poate în niciun caz să înlocuiască cerința unei cereri exprese din partea solicitantului având ca obiect dovada privind utilizarea serioasă pentru ca problema unei astfel de utilizări să trebuiască să fie examinată și soluționată de OAPI (punctul 43).

32 În speță, situația nu este comparabilă cu cea în care s-a pronunțat Hotărârea MUNDICOR, punctul 12 de mai sus. Astfel, în prezenta cauză, a existat o dezbatere contradictorie între părți în ceea ce privește problema utilizării mărcii anterioare. Angajată în cererea de declarare a nulității, această dezbatere a fost abordată în mod expres de reclamantă atât în observațiile sale privind această cerere, cât și ulterior acestor observații, fără ca persoana care a solicitat declararea nulității să se fi înșelat cu privire la natura acestei dezbateri.

33 În consecință, ținând seama de observațiile prezentate de reclamantă în legătură cu utilizarea serioasă a mărcii anterioare ca răspuns la observațiile efectuate cu privire la acest aspect de persoana care a solicitat declararea nulității și în urma cărora respectiva persoană a prezentat din nou elemente de probă cu privire la acest aspect, camera de recurs a încălcat articolul 56 alineatele (2) și (3) din decizia atacată, întrucât problema privind utilizarea serioasă a mărcii anterioare nu a fost examinată de divizia de anulare.

34 Rezultă din aceste elemente că decizia atacată trebuie să fie anulată fără să fie necesară pronunțarea cu privire la al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, din moment ce problema privind dovada utilizării este prealabilă celei privind aprecierea riscului de confuzie care este evocat în acest al doilea motiv.

Cu privire la cheltuielile de judecată

35 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

36 Întrucât OAPI a căzut în pretenții, iar reclamanta a solicitat obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligat să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia)

declară și hotărăște:

1) **Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 10 septembrie 2007 (cauza R 1245/2006-2).**

2) **Obligă OAPI să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Harwin International LLC.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 12 iunie 2009.

Semnături